

808

Fra vest står blæsten

1. Fra vest står blæsten ind mod
de lave fyrrehegn
der danser skyggedans med mørkets magter
mens skyer går og kommer
med tågedis og regn
og vådt og visst løv i kælderskakter
2. når somren er til ende
og feriedage brugt
og vibeskrig og lærkesang forstummet
når markerne er høstet
og træet bærer frugt
skal vores lovsang fylde himmelrummet
3. til Gud der i sin godhed
lod alting spire frem
og sendte sol og regn til byg og hvede
han glemmer ingen skabning
og husker også dem
som året bragte mere gråd end glæde.
4. Frygt ikke! det er ordet
når havtorn står med bær
og hede sommerdrømme er forbrændte
Gud er hos den der ængstes
og den hvis fremtid er
en ligning med en hel del ubekendte.
5. Hør! fugletrækket nordfra
en sommer brænder ned
og græsset visner væk og solen vender.
Når Gud vil lyse om os
velsignelse og fred
skal vinterhjerter leve i hans hænder.

Lisbeth Smedegaard Andersen, 2013
Melodi: Erik Sommer

En fin og stemningsfyldt høstsalme af Lisbeth Smedegaard Andersen, der skriver sig ind i række af kendte og elskede høstsalmer.

Oprindeligt er den skrevet til en høstfest i Rakkeby i Vendsyssel, og den vestjyske oprindelse afsløres i første vers' fyrrehegn. Mens de gamle kendte høstsalmer er skrevet ind i en tid, hvor alle kendte til landbokulturen og til livet på landet, forsøger denne salme at favne det moderne menneske, hvor ikke alle har et dybt kendskab til livet på landet og livet omkring høsten.

Perspektivet er derfor udvidet lidt, således at takketonen og lovsangen stadig er det bærende element, men det er mere en taknemmelighed over menneskelivet som helhed fremfor over høsten, der fremhæves.

Et væsentligt element i salmen er, at den inddrager alle mennesker, både dem, der har meget at takke for, og dem der ikke har.

Grundstemningerne i salmen er, som ved mange høst og efterårssalmer, eftertænksom og vemod, noget Erik Sommers melodi også understreger.